

Marina Adamović

PSIHODELIJA MINIJATURE

Nova POETIKA
Beograd 2012.

Marina Adamović
PSIHODELIJA MINIJATURE

Izdavač
IA Nova POETIKA
Milentija Popovića 32A/15
Novi Beograd - Beograd
Telefon: +381 11 31 32 180
+381 61 720 62 70

Za izdavača
Zorica Milinović

Glavni i odgovorni urednik
Andreja Paunović

Lektora
Marina Adamović

Prelom i korektura
Andreja Paunović

Dizajn
Milomir Bata Cvetković

Tiraž
500

Štampa
ALPHA PRINT - Zemun

www.novapoetika.com
novapoetika@gmail.com

UVOD

Zaklinjem sve koji mi nešto znače
kada čuju "nema je"
na tren neka pomisle na Partenon
i
zasviraću zvezdani rekvijem
toliko
toliko
život je bestidno okončanje kosmičke psihodelije.

Psihodelija minijature

Zaratustra i Niče
šapuću
o
tome
kako me treba
saseći
na kolutiće
i
nanizati
vijaču
za psihodelične minijature
Napred, momci!
Na vas čekam!
Vi ste mi urez
u
aortu
i samu dušu - do moždane srži!

Pismo

Pišem pismo danu sa kojim se retko viđam.

Započinjem mirno sa

"Dragi moj prijatelju, ja sam..."

udahnem duboko

"...dobro...":

.

"Znam da nemaš dovoljno vremena;

izvini... i ja sam previše zauzeta, gradim sreću...

ah, da, samo ovo -

snovi mi, poput pasa lualica, nagrízaju mrežu mozgovnog vezivnog tkiva..."

Posle kratkog zastoja,

(menjam olovku zbog loše sintakse)

završavam sasvim otvoreno:

.

"Na ovu digresiju ne odgovaraj -

prekriće te noć - kao što i mene uvija u crno."

kamin(n)gs

Tak - Tak

Ubila sam ga! Ubila sam ga! Uspela sam!
Trideset godina oštirim nož...
Ma, jesam, jesam, ravno u vrat,
u srce,
oko,
u grlo,
organ!
Evo spasa!
Samo da operem nežne ruke
i
zovem nadležne iz gradske čistoće...
kuća mi je puna niskog otpada...
evo...
Čiko,
koji beše broj?
Molim?
Molim?
Šalite se! Ovo je milionski grad! Ne postoji broj od
Tak - tak brojki...
OK. OK
proslava počinje! Ha!

kamin(n)ngs

Tada-sada (pesma)

Dok sam bila živa
čaršav mi je bio od Kamija, navlaka
od Dostojevskog, Kafkina jastučnica...
a sad su se vid i psiha upokojili,
pa mi je i prvo slovo
imena Hesea, Egziperija previše tvrdo
... samo otkucavam ono
što je ostalo od prejake reči i
znam, Branko
ubiće me u celosti
mada tako sve
dobija na smislu.

kamin(n)gs

On nešto... nešto (pesma)

Proleće sa znacima jeseni
u tromom letnjem
popodnevu zime na
razmeđu
- on nešto piše
- čuje se dah
škripa usedele stolice
neizmenjene godinama
- kalendar ide svojim putem
menja listove kao listopadno
drvo u obližnjem parku
- sve teče polako
kao slova u njegovoj beležnici
s naznakom
pesme

kamin(n)gs

AUTOBIOGRAFSKA POEZIJA

(ciklus)

MOJ ŽIVOT

Davno sam pokopala sva osećanja-
ona s osmesima
i bez njih.

Davno sam pokopala svoje srce -
sa zdravim razumom
i malignim.

Ko sam sada?

Ko si? Ko si?

Zapitkujemo se godinama -
nešto poput semenja i neko nalik na
sadničara.

Okrenuh glavu prema humci...

nisam htela, ni na kraj mi pameti nije bila,
ali glava nije ništa pitala-
tako prazna lutala je po intuiciji...

i

gle!

Iz humke je nikla trava, ili korov, ili nebesko
rastinje!

Zapanjih se kad opipah

topot srca s

jahačem od osećanja!

Ne!

Ko si? Ko sam?

Da bih prigušila krik, navukla sam preko lobanje
pregršt pejzaža oko humke.

Iz pejzaža je uzviknulo srce u ritmu sećanja na
osećanja:

Ona od nekada! TA!

kamin(n)gs

MRTAV PESNIK (običaj)

Slova se nižu,
niska se prekida -
ona je osetljiva na svetlost,
tu saiš?
Sakupljam ih po mraku
hiljadu mnogougaonih,
elipsastih i
oštrim pogledom probodenih.
I šta s njima?
Baciti ih na svesku i ugledati požar?
I sebe ostaviti kao tamjan?
Da,
ne čudite se mrtvim pesnicima,
bili su potpaljena baklja.
I Hrist je mogao biti drugi lik iz bajke-
e, to već ne biste podneli.

.
Menjam neproživljeno trajanje
za doživljeni plam iz srca,
zaklinjem se - bogom nipošto,
zbogom... tako nekako, recimo... da;

.....

kamin(n)gs

I TO JE ŽIVOT

Koljem svinje povoljno
Započeo lov na jelene
U sudaru automobila poginula žena i trogodišnji
sin
Šiša se trava
Prodajem klavir za 900 eura
Trivijalnost u svečanoj sali-
posetioći će biti bestidno pozvani
ostalo je još...
samo jedna spaljena karta
.
Zbog velikog interesovanja
ponovićemo samo poslednji čin-
ostali su
pod
autizdanjem.

kamin(n)gs

(N)IŠTA

Toliko praznine oko mene da ova u meni
ne zna gde bi.

Razmišljam, razmišljaju svrake, zamišljeno
nebo raspravlja sa nama.

Monotoni život prelistava suštinu,
suština se pridružuje mojoj podsvesti.

Previše me zamara proučavanje SVEGA
i opisivanja toga prenetog u NIŠTA.

Kad završim ovo filozofsko razmatranje,
objaviću delo od TOLKO reči:

Rezon života je SMISAO BEZ smisla.

kamin(n)gs

BIOGRAFIJA

Biografija jednog pesnika
može biti kraća od njegove minijature.
Kad je na rođenju zaplakao,
udahnuto nije više izdisao...
Kapi su bile njegove stope
rasute u nemogućim pravcima.

.
Tački na kraju zadnje pesme
dodaj još par "... "istovetnih -
Porfirogenite.

kamin(n)gs

UPUĆENOST

I šta kad reč sagori
u ovim vatrenim opnama?
I šta kad me napusti zadnja
koja mi se oko vrata steže?
Hej, telo! Hej! Evo lomače za.....
grupno zvezdoznanje
pramen se uzdiže do oblaka
i ispisuju crnim ime - tvoje, tužni Horacije!
Hej,
to je
put
do besmrtnosti poetike
.....hej.....Branko!.....hej,
spaliće nas...
... draga ...i...nemo znana
reč....

kamin(n)ngs

Drama
(ciklus)

Igre bez kraja

Epitafi
epitafi
epitafi.
Mesec se igra senkama
dobacuje mi različite
svakoj pori u tamnijoj nijansi
Život je tako jednostavan
kada ga gledaš sa zapada
Svetlost se razloži
na proste činioce
ruža i karanfila

kamin(n)gs

Kiša suza

Jutro proverava da li ga ima
oči su mu u plačnom grču.
Sedim pod njim
i razmišljam
kako je nastala.

.

.....onosfera.
Raznosač poruka - golub nada mnom
- istrese gomilu upozorenja
"sastanak u 8" "Hitno je, hitno"
"potvrda iz dijafragme"

.

Jutro naglo ostade bez grča
i sasu mi bujicu objašnjenja-
"ima vas dosta s očnim glasovima
osuđenih na dalekomet."
Jedno po jedno,
puno nedorečenih
i veoma važnih pitanja,
tačno u 8 započe debatu.

.

"Ovozemnim ne verujem "- šaljem po nebeskom
raznosaču magle.
Srce prokišnjava bez prestanka.

kamin(n)gs

Drama

Uzalud su trepavice gradile kaveze.
Uzalud je noć bila barikada.
Uzalud je dan sišao u katakombe.
Predstava još uvek ne bî odigrana.
Izrasla je treća rupa - tačno posred čela-
sve sam jasno videla i postala Nioba.
Godine teku, zapljuskuju stenu
Vetar suši mulj i ostavlja relikvije
dakako - ne ljudske
ne ljudske.... ponavlja eho predstave.
Uzalud su trepavice gradile kaveze
Nioba osta na slobodi - vrlo mučno, vrlo
ali
šta bismo?
Naš je svet samo skup glumaca
samo mali čin u predstavi sveopšeg sveta.
Poezija u svakom ponaosob opstaje.

kamin(n)gs

Kraljevstvo

Sasvim mi je jasno, ja sam besmrtna i
da sam nastala ni iz čega. Svoja sam,
nemerljiva, ja sam kraljica Meseca. Moja smrt
nigde nije zapisana, a nikada je neću ni doživeti.
Ni rođenja se ne sećam - odjednom
osetih da sam s druge strane Meseca. Pokazah mu
prstom elipsu na nebu i njome se uhodano kreće.
Neizmerno blago koje posedujem od nekog
trena postaje reka oblaka ili hujica zvezda
padalica i...ne mogu vam opisati...te se tajne
ne mogu preneti...stvoru sa fusnotom smrtnosti

kamin(n)gs

Poetika

Čitam između redova
Izgubljena slova u agoniji -
Ja sam u ranama
Među nama se nešto čudno ispisuje.
Jesam li luda ili je istina bludna?
Čežnja kiši nad nama,
pod nama - melanholija -
uramljena tričarija.
Cvetajeva
ne mogu ti reći ništa pogrdno,
mada to
izgovaram.
Aveti,
duša mi je u nosu,
šta biste još da razotkrijem?
.
Leš? Pa - on je između redova.

kamin(n)gs

Božanstvo

Jedna ruka se spusti s glave
i tako nastaje svet
Iz sveta nikoše strune
i povezaše note univerzuma.
Pesnik je bog s gudačom
u ehu eona makromensa
jednu
jedinu
reč
preobražava
u
neprebrojni
stepen
sazvučja
ostaće
s njima
raspet
kao
uzvišeni
rekvijem
poetskog
ostvarenja.

kamin(n)gs

Jutarnja

Sofisti najavljuju zoru
Zore nema, lažna uzbuna
Okrenem se prema sebi
Zavirujem, kolutam mislima
Mrak je upio i ono malo varljivog svetla
Sofisti su ponekad u pravu
Ali sada
Ali sada
Upozorili su da ću zablistati
Obrva je još uvek
.....nepomični Mesec
A Sunce iz oka - ne izlazi
.
Ja sam ispisana knjiga
- očajanja i sveopše tame.

kamin(n)gs

Nada

Hvala, jasno mi je
Hvala, nije mi jasno
Hvala, učniću
Hvala, neću preduzeti
Hvala, uprkos svemu
Hvala, s obzirom na sve
Hvala.
Moram biti pristojna s nadom na gubilištu
Draga, to je sve od života,
Hvala, i ja ću s tobom,
jedina.

kamin(n)gs

Zveket

do-si-la-sol-fa-mi-re-do
nikada
do-re-mi-fa-sol-la-si-do
džaba
nisu shvatili
skalu njenih misli o smrti
zastao je na početnom "do"
uz sinhrono vibriranje mi-mi-mi koje je slala
zlatna plaomba
kasno unovčena
za poslednju dozu
.....fix--.ide je
.
Divno je umreti
bez predumišljaja.

kamin(n)gs

Transplatacija poezije

Kada me jednom budete parali
da biste važeći organ
predali telu tužnog a
.....stvor a,
ispumpajte mu i malo mog vakuuma -
možda nepiše
futurističku
minijatur
u
u
počast kamingsu.

kamin(n)gs

Samo reč

Ako sutra ne ustanem
zbog glavobolje
- kašlja
- dijareje
- otoka ispod desnog oka
zapravo - leve pretkomore,
zgužvaj i baci
ovaj papirić
pa me opsuj dalekometno
da bih ti uzvratila iz pakla.

kamin(n)gs

Rascep

Tu su dva oka
dva udaljena kontinenta
na severnoj

i

južnoj

polulopti

Jedno je u mraku

drugo - jasno osvetljeno

.

Tako je počeo rascep univerzuma
i delovi se uzalud dozivaju.

kamin(n)gs

Tuga

Ja sam krvopija vlastitih rana
S prezirom gledam na vaše boce
Ispijam lagano i brzo se krepim
Nadahnuće juri šupljikavom venom
Okovana ovim čeličnim zidinama
- postajem egoista i ljupki mizantrop

.
A možda sanjam tuđe filmove

Ili

...sebe u kišnoj

.....tami.

kamin(n)gs

Povod za...

Previše me zbunjuje ovaj iznenadni

Spokoj.

Odavde do prve zvezde - samo
prostor i mimoća.

Ima nečeg

ima

ima

TO! Gromki uzdah

inspiracije!

kamin(n)gs

Pesnici!

Nema pesnika! Nema? Nema...

Gde su?...

Reči posrću, otiču u
podzemne vode ili izdahnu
na samu pomisao da postoje.

Šta će nam dan tako paralisani

noć prizemna neratoborna

grudi nam venu, ne kucaju

a kog bi vraga imale u sebi.

Oso, pčelo, probodi nas!

Grome, munjo, bezumna slobodo!

.

Da! Evo ga! Korak po korak ka vasioni -

Homunkulus pali vatromet iz pesti.

kamin(n)gs

Budućnost

Budućnost postoji ili je postojala
Puno opalog lišća i lišća u cvatu
Vreme je ružno i nevino.
Budućnost je otisak prošlosti.
Jednom
Možda
Nisam ubeđena
I oko otiska će se voditi žestoka polemika.
Ako nečega
uopše
i bude.
A budućnosti, a nje, a nje ?

kamin(n)gs

Dubokoumlje

Ne znam šta bih ovog jutra

-spavati

-psovati

-pričati sa sobom?

A o čemu bismo razgovarale?

O smrti - neću

to je lična stvar moje iznutrice

Psovati - koga?

Preveliki izbor, a glava bi se

ispunila smradom.

Spavaću -

To je ono što sve prekrije metaforom,

ne rukuje fekalijom ni humkom

i pretače se u

poeziju

da.....već.....snim.

kamin(n)ngs

BEZ NASLOVA

(ciklus)

Dok pričam o smrti,
znači živa sam.
Kad budem ućutala -
pašće zvezda koju
nosim kao amajliju
uvek uzdignutu.

*

Smrt sluša i ...

Znala sam da imam dara
ali ne i za šta.
Monotonija me ubija
uzvraćam hicem prvog slova.
Pretvaram se da spavam
da jedem, da razgovaram,
ulepšavam se natenane,
poslujem kô i mnogi,
a zapravo
ja sam u kućištu svog
računara
i umnožavam se, delim....ma
čudesu preduzimam

da bih otkucala pesmu-----nasamo.

*

Odavno znam razlog svoje smrti,
ali da će zameniti ulogu
s uzrokom boj 2... e!
Stvarno nema smisla...
Ne bih ni pomenula i treću vrstu
izazivača -
nju svakodnevno viđam -
od pamtiveka.
Da, pregovaram sa sobom.
Potplatićemo četvrtu - pa nek bude kako hoće.
Ona je pri ruci, nikad se ne dvoumi,
olakšaće mizeriji telesnog fosila...
tri
dva
jedan
ne... ja sam jaka; jača od tame...
u koju tonem

K

A

R

A

J

O

N

E

*

podrži me, sažeta poemo!

Što ih manje razumem
to su mi draži.
Neka mešaju jabuke i smolu
žar ptice i Kupidona
neka, neka
protivnik sam filozofije

.
Oni su nalik na sebe same
ko ogledalo i senka
samo ne na Hegela
to, već, osporavam
i kada me lažu
govore istinu
to je ono što me obara s nogu
a kunu se da ništa ne znaju!
I ne znaju -
osim za Feniksa.

Mislím na sve i ni na šta
a to je previše kad ničeg nema u
maloj polici velikog
mozga --- i van nje u – njemu.
Vidim kako mi oči udaraju u zid,
kako se vraćaju u prepune duplje;
tako je svake noći pred zoru -
ko je TO? Moje JA? Ako ga ima među
polovima? ---- Hajde, reci!
Ko? MI? Ja?
Ne razumem te uopšte! "slažem se!"

Svakog se dana udaljavam od sebe
Pokušavam da si pružim ruku
ali druge - nema.
Napisaću pismo i poslati nešto...
teško je podneti samoću
vrlo.

kamin(n)gs

Slike
(ciklus)

1.

Te večeri
da te večeri
sećam se
još uvek, još uvek
te večeri
oh, neverovatno
primila sam Mesečev prsten!
Bio je malo u mojim
očima
pa otišao i iz života
Ali iz duše... iz ove duše
poput nežne duge samoće
-nikada,
smaragdni ,
moj,
upamti to,
mirni, tihi, Meseče!

2.

Jedni su dolazili
drugi odlazili
cele je noći
trajala predstava.
Zavesa sa kožnim podupiračem
rukama će dati znak za aplauz

*

Bliži se jutro i - gle
sama na sceni izgovaram monolog.
Lišena forme i sadržine
poklonih se praznoj sali.
Zapljeskala bih, ali kako
zavesa je pala bez uloge podupirača.

3.

Još samo malo i
napisaću pesmu
još samo
malo, pričekajte!

.
Nekad sam je čuvala u glavi
što dalje od realizacije -
ja je gradim i moja je.
A sad se ne dâ
beži od mene, prezire me;
zapravo, u stalnoj smo debati
vuče me za jezik,
isplazim ga,
ona ga povuče do bajatog pupka
i eto šta me snađe -
dajem svoje slike svima na uvid
*

u poverenju-još uvek je moja

4.

Svi smo deformisani iz
deformisanih razloga
Gle!

Klasje pada iz oblaka!
Hej, isparava rešo na sred puta!
Mama, kako je sočno ovo mleko!
Hej, igramo se bockanja!
A zašto vezujete lance oko Zemlje?
Tu mi, već, nešto nije jasno...
kasno, kasno
sno
no,
nema više mesta po grobljima,
bocnimo i kosmos...
kog
će nam vraga traumatična ontologija...

5.

Dalek je i trnovit put do sebe, majko.

6.

Moje oči su im ogledala
ili
lupa za eksperiment alter ego.
Otkrili su zašto sam vrisnula,
zašto sam spalila stopala i šake.
Niko nikome više ne veruje.
Precrtali su me u dnevniku,
nisam im čovek od nade.
Prenoći ću u iskopanoj humci,
i naučiti dušu da se prilagodi.
Richardov Magnum 44
blista kraj zbirke u podzemnoj štampi.

7.

Mirno je čekao međugradski bus,
primetila sam ga iz grada u koji je
trebalo da dođe. Krvavih očiju
uperila sam pogled u njegovo
srce, a on se uhvatio ispod leve miške.
Hitna je stigla na nečiji poziv;
sirena je odzvanjala i mojom sobom.
Pokušah da je stišam i otežam
im prolaz do Hirurgije. Vozač je psovao.
Pridružih sam mu se - ali s drugim ciljem.
Tako je bio gnevan što će zakasniti,
pa je skrenuo s puta i parkirao kola
ispred moje kapije.
Čovek je izašao, ljubazno zahvalio,
zakucao mi na vrata i dok sam mu otvarala,
ispalila sam još pet metaka u podrebarni deo.
Stisnutih pesnica započela sam priču
dok je on padao i skliznuo pod sto.
Zgazila sam ga kao mrvicu koja mu je
ispala sa usne dok je s osmehom rekao
"o, kakva domaćica!"

8.

Rekli su mi da sam crnja od najcrnje
čađi, a da je život u nekoj od boja. Danima
lutam tražeći akvarel kojim bih oslikala
makar deo sebe. Oprostite, pa tih
boja više nema. Crveno je na žaru, plavo
već izdiše, žuto je u jetri, belo u amonijaku.
Na dohvat ruke mi je boja nade, al'
i ona otiče kroz procepe na ćupu.
Šteta, jad i beda.

kamin(n)gs

UKRATKO O ŽIVOTU
(ciklus)

1.

Nemam reč koja bi ličila na reč....
ona mene... probada!
Zašto se sprečava višebojna kuga?
Zbog ljubavi iz mržnje?

.

Da bismo imali veći broj ekskluzivnih suicida,
ljudstvo je gnezdo zmija otrovnica.
I gnezdo.....i hrana
i meditativna apstinencija.
Nemam reč...
činilo se da ima vremena za patnje
o, nema
pustite vreme da samo otkucava

2.

Ljubav i lepota
Vetar i mulj
Sunce se trudi da mi ugodi
Zalazi lagano no tužno i kišno
Ono jedino zna da
prve reči nisu moje...
Senkom ih briše
i navlači odar preko sećanja

.

Ideja sam u koju ni ono ne može ući

3.

U svakom čoveku bdi ubica.
Ne recite mi ništa protiv!
Reljefne bore su žice kaveza
U njemu tušta i tma reči
na "s" ---ulaze spremne
unose koplja
ne držite me
za idiota!

4.

Duga pesma o životu
mogla bi se ispisati
"dah"om
ostalo su koještarije
balega
poetike

e

t

c

e

t

c

5.

Tako mi je teško
tako mi je
tako
ako preživim i ovaj dan-
odštampaću
zbirku...
tiše srce
tiše
šapući al' sebi čujno....tik....tak..tik.ta.k.samo
sebi.....TAK

6.

PODZEMNA

Četrdeset godina nakon događaja
šaljem telegram bratu
"tvrdiš da grob roditelja pripada tebi -stop-
požuri i zauzmi počasno mesto - stop
ponesi maramicu majci - stop-stop-stop
još uvek suzi zbog onog što si radio -
njenoj osmogodišnjoj ćerki"
ne kucajte "stop"
sledi beskrajno citiranje zla
koje je predugo bilo vani.

kamin(n)gs

Dani i noć
(ciklus)

PRIVID

Sedela sam cele noći
s glavom među rukama.
To nisu bile moje ruke
to nisam bila ja.
Veče je imalo obrise mojih nerava
ali jutro je jasno ukazivalo na prevaru.

-

Da li ću ikada uspeti da zadržim sebe
bez potrebe da se vezujem lancima?

OPUŠTENOST

Oduzimam i dodajem
prebrojavam
jedan dan za sutra
pet za pokoj duše
moje?
ne-
nju ne nalazim;
smiraj dana vrišti
mozak mi je za bubnjevima
Psi u meni škrguću
čekaju da nestanem da bi carevali
Ne!
Imam prava da izigravam ludaču dok ih ne
rasteram.

OSVIT REČI

Tek je svan u lo
u lov su krenule nedosanjane misli
slike su se pružale u nedog led
ledeni pogled oskrnavio je
je dan maleni pl en
e n e pretvar am
am onijački bele komunikac ije
u n ije dnu izgovorenu reč
p reč e mi je ludilo usamljeni ka
ka da predsavlja to otvor eno
eno me izvan sebe
be z mogućnosti da neki g las
las civno izvrši pokolj m ene
e ne...ne,,,ne,,, ne dam se više čuješ li me?
NEEEE!

NE PRIČAM PUNO

Ne pričam puno
nemam kad
u meni stanuju reči -
ljudski i životinjski glasovi
.
arlaućem grakćem
njaćem i cvrkućem
.
ni "da" ne mogu izgovoriti
- kakva li će pesma od tog nastati
sutra?

IZA/ISPOD

Još jedan dan
kiša
kiša
kiša
mulj.
Ali još jedan!
Oblaka nema
ili
previše njih čine ozonsku barikadu
Ovo malo nade što je ostalo
piše
veseli
testament
-
Vama život-
PS
meni večna
izolaci-
Ja

TAMA

Brišem prozore
bacam zavese
pukoše okna u naletu strasti;
želim da prizovem nebeski sjaj...
a
još nisam shvatila da je noću
tama.

POTROŠENA LJUBAV

Ko prodaje osećajnost?
Sve su mi komode ispražnjene,
Hodajući gore-dole
ne nađoh ni one zaboravljene.
Kišno je vreme
potopilo i odbačene.
S koferom u rukama
idem u kupovinu

.
...a rascepane džepove?
A njih? Čime da napunim?

kamin(n)gs

Đ.M.
(ciklus)

Desi se i snu da zanemi
zavuče se u crnu rupu
najtamniji deo mogućeg sećanja
i zagudi solo čelo.
Ne znam Baha, izbegavam rukovanje
ali znam taj deo hoda po strunama.

NADA

Sa svoda svih početaka
niče novi kraj.
Jedina mi je uteha
pesnički opijat -
opijam se neprestano
teturam i gnjurim,
i ako zaplačem
krene sve iz osnova pesničkog žara.
Ima li nade da zakrpim vene?
Ima li uopšte neke nade?

.

Ima.

Eho ustostručeno odzvanja:
nema...ne....ma...nema....ne....

U SEBI POD SOBOM

Pitao me je
Otkud mi toliko inspiracija
Ne znam ni sama
- ali u tom času zvecnuše mrvice
i ja padoh sa stola.
Tražim se traže me
kolena mi odrana
dotaknem jednu
druga se usitni
možda je to put do inspiracije?
O, ceo bih život ovde provela
sitneći (ko to priča?) rasute mrvice

NOĆ IDEJA

Te noći su padale reči
Naga je duša s radošću kislá

JEDNOLIČNOST

Novi dan je PRED nama
. .
Toliko pišljivih fraza U nama
Toliko antidepresiva i sedativa
Nisam verna svakidašnjici
Kradljivac sam ludila i imbecilnosti
A šta mi drugo preostaje
ako bih da proživim
samo jedan lični maskenbal
i nadoknadim trenutke
osuđene na dane
obeležene šifrom d.o.s-s.a.d.a.?

A ŠTA I KAKO???

Tako sam dugo spavala tih dana
tako dugo - da li sam se budila uopšte?
Ako nisam - koje je doba godine i ko sam?
Ako jesam - šta je s mojim odsustvom... iz čega?
Tako sam dugo

spavala
tih dana

Tako

dugo

Da....

Nešto se čudno dešavalo tog e ona

Veoma čudno

Ali

Kako?

Zašto?

Šta to?

Utonuću u dublje razmišljanje

baš duboko, preduboko -

o besmislu ispitivanja

.....

...postojanja pčela, brega...nô, da..i čoveka

MOLBA

Padala je kiša
ne -
vrane su graktale
ne -
senke su grebale zidove
ili moje ruke
ili tvoje prisustvo ...
Gde je prolaz kroz bezbroj krugova moje užarene
glave?

.
Nešto je padalo,
možda drugi deo mene
koji je neprekidno
tražio onu pravu sebe -
da joj vrati ruke
i prste
i olovku ...

-
O,

dopusti mi da me zaboraviš!

kamin(n)gs

J.K.
(ciklus)

Karajon

Pričamo na jeziku koji nijedna zvezda ne razume
Termin "pričati" - ničemu ne znači ništa
"Nešto" je šifra koja sama sebi prikriva poreklo
Pojam "objašnjavanje" ima nultu grupu
orijentacije

"Pojam" kô pojam - odnekud, niodkud, zasvud....
Pa ipak,
ipak
Zvezada mi se smeši
pruža zrake za rukohvat
i naše sporazumevanje
svetli kô ideja.

kamin(n)gs

EPITAF

Sve misli koje sam ispisala znojem
Zaboravite
Njima je mesto u truleži moga srca

NEPOSTOJANJE

Sve je iznenada zanemelo
Sve je prekriveno pepelom
Sve je postalo Ništa
Pitam se samo
Da li sam i ja deo Svega

PREBIVALIŠTE REČI

Nemam dara za život
Samo za razočaranja
U šta?
U truplo?
U pomisao?
Imitaciju života?
U prisutne otiske očvrslog ludila?
I kog ću vruga ovde
-----među pčelama?
Ubodi me, oso,
Možda mi vrisak istisne reči
.....s leve strane mozga
Okamenjeno postojanje

Mešamo obećanja i predubeđenja
ludilo i filozofiju
i nikada ne povučemo crtu
ispod izgovorenog i stvarno rečenog.
Bez ijednog znaka upozorenja
pauk plete mrežu zadnjim vijugama.

.
Oblici duha
izrastaju u Sfinge.

SUBJEKT PESNIKA

Na nebu sam videla boli
u različitim oblicima.
Jedan se širio i sažimao
dok se nije posve rasprsnuo.
Drugi je od tuge menjao boje
i umotao se u sivi ogrtač plača.
A sledeći je podlegao
.....sažaljenju

pa zario vatreni mač
.....posred grudi.
Jato setnih boli
množilo se u nedogled.
Spustila sam glavu
i videla travu kao nikada do tada
I ona je unezvereno posmatrala nebo
- postajala pesnik kojim teku reči
u višestrukim
.....značenjima
beskrajne nebeske
.....melanholije.

kamin(n)gs)

Neljubavna poezija
(ciklus)

1.

Niko i ne sluti
kako
samotno srce peva dvoglasno!

2.

Ne otvaram oči dok se ne uverim
da neke druge ne gledaju u njih
3 puta ne - da bi beonjače
isprale pogled za sopstvenu scenu

3.

Reč "mržnja" nije vuk
nije Pandorina tajna
ni zla-slutnja
ni poziv u boj
to je zakrpa pocepanog sna
oblak za nebo probodeno munjom
to je suptilna obloga načete jetre
ćuti, ćuti, ćuti,
to je uvertira za život u molu

4

Izvini, smrti
kako te mogu ugostiti?
Jednostavno, bivša
Samo se nemoj mrštiti...
Obećavam, smrti
evo, opuštam bore, kapke i usne
A šta bi ti na poklon,

bivša?

Smrti... smrti... ne mogu se
dosetiti... pretpostavljam - ništa

Dogovoreno, bivša!

Želim ti hladno noćno konačšte...

A ja tebi, smrti,

toplinu moje samotnosti!

Katabazija?

Katabazija!

5.

Izdaleka dopire bat tvojih obrva
gazi preko mog nemira i kovitla ga
potrebno je hiljadu nepoznatih jezika
da bih mogla jasno definisati pojam
androfobija...

6.

Jedina hrana koju prihvatam je....

Jedina tečnost koju ispijam...

Jedina terapija koja mi deluje...

Jedina tajna koju rado izgovaram...

Jedini suicid kome se radujem...

je ovoliko duboka

snažna

i rimi (iz odbojnosti) podložna -

MRŽNJA

7.

{Nalik na prezir}

Dva stvora nalik na ljude
pogledom prolaze jedno kroz drugo
misli im se kreću
u suprotnim pravcima
a ipak ima nečeg što ih spaja -
oluja, mraz, košmar i samoća
-
Jutro liči na ustreljenu vranu

kamin(gs)

SEĆANJE

(Ciklus)

Tog dana
Tog dana
da, baš, baš, tog -
precrtanog na kalendaru,
dana godine
koje se sećanje
plaši ,
da,
tada sam...
o,
ne smem da izgovorim,
i neću
-
srce viri iz tame,
bez znakova upozorenja,
mada,
od tog dana
plače...

kamin(n)gs

Smrt

Smrti gledam s radošću u lice-
postaće deo mene i pamtiće me zauvek.

kamin(n)gs

Čudo na kub

Odněkud mi je poznat osećaj
da ništa ne osećaš.
To je slično letu muva bez glave
ili s glavom... nisam najsigurnija...
Nešto zapisujem levom rukom,
iako nisam levakinja.
Ma šta se ovo dešava s mojim živčanim...
čanim...uh...čnim sve
da shvatim, ali
na kom bih to jeziku izgovori-la?
la- ko bih to kad bih znala ko je ovo...
Je ovo vreme - koje?...godina
...od ne! mi je poznato da!
ali- šta?
Molim za objašnjenje -
otkuda ovaj osećaj praznine
ma , gubitka i ničega i bilo čega?
Odněkud...od nekuda...mi je poznat
osećaj da ništa ne osećaš...

kamin(n)gs

A kako?

Kako uzviknuti "pomoć!" grlom u opsadi?

Kako stići do cilja koji je pojela magla?

Kako orositi travu što raste podzemno?

Kako odigrati predstavu čije su reči u lancima?

Kako odgovoriti na bezbroj životnih pitanja ako
života uopšte i nema?

Sećam se samo

da godinama

prolazim kroz sebe

i pitam alter ego

"gde se to, zapravo, nalazi ova pustinjska alga?"

kamin(n)gs

U to sam ubeđena
Svako jutro stiže tačno u dva.
Budilnici lutaju od košnice do kaveza papagaja.
Ne recite nikada
Ti si bezumna, naizgled divna, (podvlačite) divna
Svako jutro stiže tačno u 2 - ne oštećujte mi dušne
opne.
Godinama proučavam i
ustajem uvek u isti sat.
Do tada inspiracije hodaju -
koja blatnjavom,
koja cinkanom,
poneka i bakamom
osmougaonom stazom.
Negde oko...hm,,to već, ne tvrdim,
započne košmarna paljba,
A tačno u dva
mozak odskoč
i ubaci mi tastaturu među nožne palce...
dalje,
dalje...

samo tiho...
ne bih da ikoga probudim
i time uznemirim
svoje neponovljivo,
svakoga dana tačno omeđeno
-
jutro.

kamin(n)gs

Urgentno (*posvećeno dr Gocić-Stanković*)

Dobar dan.

Opet -ti?

Po naređenju - prezirem Vas,

Šta bi sada?

Ništa. Šta je Vama na pameti....

Pa, ja bih te izbrisala iz knjige rođenih.

Kasno... Već ste me...

Onda, da te upišem u onu drugu?

I to ste učinili,

Pa šta ćemo sada preduzeti?.

Smislite nešto, nemam vremena.

Evo... citiraću sebe iz prošle seanse.

Znam napamet... čuće Vas onaj kome se klanjate.

Stvarno si dosadna. Potpisaću

izvod iz druge knjige; to sam ostavila
narodnoj masi.

OK

Upisana

i otmenom rukom pečatirana.

Hvala. Neću Vam reći zbogom -

Od sveg srca - do skorog viđenja.

kamin(n)gs

Poput tajne - poput
Nisam znala
zaista nisam.
Pokušavam da se prisetim -
a čega? Čega?
Ni to ne mogu
stvarno ne mogu
ili ne umem
Teško je biti predizan
veoma
veoma
ili bezočno mnogo

.

Upoređivati srce s opalim lišćem
od nekog doba postaje opšta gnusoba -

.

Ipak
da
nisam znala
ni slutila nisam
da treba -
ne
ne
da se mora
.....tačno osetiti

-

postojiš li zbilja ili si ideja koja pirka unutar
...unutar...
ma reci sâm, kratkodlaki stvore.

kamin(n)gs

Zaseda

Oduvek sam bila previše brza

Tiha reka do preloma

Možda nije trebalo

ali trava raste - ne pita zašto nije kamen.

Znala sam da se "to i to" mora obaviti -

za hiljadu godina ili kasnije,

ali,

znala sam.

Upravnik je gledao dokumenta

administrator u moje oči

moje lice je tonulo

i tonulo

i potopljeno klizilo niz upitnike.

Halo, taxi!

Prevezite jednu...

kao nijednu

zapravo dvostruku

"molim Vas,

skrenite desno,

levo,

pravo, uvis,

moram obaviti i to....."

vreme odbrojava zrnca humke...

završiću sve pre vlastitog pokopa.

Ne!

Moja kolica!

Trče za taxijem!

" Bato, ispala su,

pokušaće da nas prestignu..hajde...učini

nešto...zaustavi ih..."

Na cilj smo stigli skupa-
taxista zaprepašćen,
ja krvava,
a kolica slomljena

.

Grupa ljudi je nešto gundala...
kao-
uh, kako je sparno ovo popodne
uh
groznica sa pobesnelim danima.

kamin(n)gs

Hej, srce, ne plađ
nisam te napustila,
samo sam duđe zadržala dah.
U grudima je
priseća se kako nam je bilo
nekada sjajno.
Hej, srce, ne napreži se,
nisam predaleko,
to vetar odskače u dalj
ne ja,
/nipošto!
Hej, sece, još sam blizu,
biću jako ljubazna
kada mi saopšte
da treba sleteti
na zvezdu u začetku.

kamin(n)gs

Marina Adamović je jedna od najoriginalnijih pojava u našoj poeziji. Pod našom poezijom, mislim na prostor sada već nepostojeće države, doduše postoji u meni. Ona na svoj jedinstven način (od snova i ljepote) gradi svjet istinske stvarnosti. Uvijek ostavlja otvoreno pitanje, otvoreno do beskraja šta je to život. Time nas uvlači u jedan novi svjet, u novi život. Volim da uđem u taj svjet, tišine, ljepote, tu se osjećam smirenim i svojim. Ona se usudi da putuje tako daleko do samog bitisanja i odatle iznosi onaj stvarni svjet ljubavi i postojanja. Mnogo puta sam zaplakao, ne od tuge, nego od one divne čistoće i savršenstva šta je u nama, a tako je daleko. Ljudi obično nemaju vremena da se upuste u takva traganja, u stvarno življenje. Ja sam ponosan i sretan što znam Marinu, ja ću je zvati Divnu.

*Slobodan Mrkojević.
Philadelphia, Pennsylvania*

Uvod	3
Psihodelija minijature	4
Pismo	5
Tak tak	6
Tada-sada	7
On nešto..nešto..	8
Ciklus autobiografska poezija-ciklus	9
Moj život	9
Mrtav pesnik	10
I to je život	11
(N)išta	12
Biografija	13
Upućenost	14
Drama – ciklus	15
Igre bez kraja	15
Kiša suza	16
Drama	17
Kraljevstvo	18
Poetika	19
Božanstvo	20
Jutarnja	21
Nada	22
Zveket	23
Transplatacija poezije	24
Samo reč	25
Rascep	26
Tuga	27
Povod za...	28
Pesnici!	29
Budućnost	30
Dubokoumlje	31
Bez naslova–ciklus	32

Slike- ciklus	36
Ukratko o životu	40
Dani i noć-ciklus	43
Privid	43
Opuštenost	43
Osvit reči	44
Ne pričam puno	44
Iza/ispod	45
Tama	45
Potrošena ljubav	46
Đ.M. ciklus	47
Nada	47
U sebi pod sobom	48
Noć ideja	48
Jednoličnost	48
A šta i kako???	49
Molba	50
J.K. –ciklus	51
Karajon	51
Epitaf	51
Nepostojanje	51
Prebivalište reči	52
Subjekt pesnika	52
Neljubavna poezija-ciklus	54
Mržnja	56
Ubiti pesnika	57
Sećanje-ciklus	58
Smrt	59
Čudo na kub	59
Urgentno	62
Slobodan Mrkojević	66

**CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд**

821.163.41-1

АДАМОВИЋ, Марина, 1962-
Psihodelija minijature / Marina Adamović.
**- Beograd : Nova poetika, 2012 (Beograd :
Alpha Print). - 68 str. ; 21 cm**

**Tiraž 500. - Str. 68: Beleška o autorki /
Slobodan Mrkojević.**

ISBN 978-86-6317-001-8

COBISS.SR-ID 193678604